Vekslende Themaer.

23de November 1856 — 23de November 1881.

(Mel.: Erindrer De, det var i Kongens Have.)

Om det var hist i Kronborgs dybe Kjælder,
hvor Tiden falder Holger Danske lang;
om det var her i Hovedstaden, eller
et andet Sted, de mødtes første Gang;
det gjør jo ikke synderligt til Sagen
de kom, de saas, og fik hinanden kjær.
: Og det er jo os alle klart som Dagen,
at det blev Grunden til vi sidde her. :

Thi, dengang Meyer havde set sin Hanne,
saa fik hans Hjerte strax sit Banesaar,
og han — som mange — siden maatte sande:
»Det er ej godt at Manden ene gaar.«
Da friede han — fik Ja; og nok saa glade
de indesluttet blev i Hymens Favn.
: Nu bo de — som bekjendt — i Norgesgade
i No. 16, her i Kjøbenhavn. :|

I Vinduet der baade Guld og Sølv er
og Sedler med, og meget andet mer.
Og de har Udsigt over til Budtz-Møller
hvor Folk, som der er taget af, man ser.
Men lige omvendt Udsigt kan man skue
naar paa dem selv man Blikket vende vil,
|: og se paa Meyer Nathanson og Frue
thi de er hele Tiden tagen til. :|

Thi Tiden gik — og snart de fik en Skare
af Pigebørn, ja næstendels et »Slæng«
Men Meyer sukked lidt og sagde: Bare
jeg kunde føre op »Min egen Dreng«.
Og endelig en Dag saa møder Knægten, —
den længe ventede sit Indtog holdt;
|: og dermed blev der Punktum sat paa Slægten
og Meyer kan nu gi'e »Mein Leopold«. :|

Men lad os alle nu til Slutning tømme
et Glas for dem og for de Unge med;
og ønske at det velbekjendte ømme
Familieliv maa vare længe ved.
Gid længe de maa med hinanden vandre
og lad os haabe, vi den Glæde naar,
|: At kunne samles med dem her om andre
og lykkelige fem- og tyve Aar. :|

Kjøbenhavn. I. Cohens Bogtrykkeri.